

Skilsmisse Sted. Dernæst bliver Spørgs-
 maalet, saavidt jeg kan se, hvorvidt da ikke
 Præsten i saa Tilfælde maatte kunne føle sig
 forurettet ved det Forslag, her er stillet; men
 hvad det angaar, da er jeg for mit Bedkom-
 mende fuldstændig betrygget. Naar for det
 Første Halvdelen af Menighedens Medlemmer
 skal henvende sig til Provsten, naar de Tre-
 fjerdedel skulle deltage i Afstemningen, naar de
 Firefemtedele af disse Trefjerdedele skulle af-
 give deres Stemme mod Manden, naar der
 dernæst igjen skal hengaa et Aar for at se
 Forholdet an, og der da atter skal gaa frem
 paa lignende Maade, saa er der jo en yder-
 ligere Sikkerhed, og naar da endelig Menig-
 heden for det Tilfælde, at Præsten afflediges,
 er forpligtet til at give ham Pension for eet
 Aar, forekommer det mig, at der er en saadan
 Betryggelse, at man kan være aldeles overbe-
 vist om, at ikke en eneste Mand vil blive af-
 flediget fra Embedet paa den Maade, undtagen
 at han virkelig fortjener det. Seg maa
 her til Forklaring af mit Standpunkt sige:
 jeg hører ingenlunde til dem, der ere ilde
 eller bittere stemte imod vor Præstestand i
 Almindelighed, tværtimod, jeg har stor Velvillie
 baade for Standen i Almindelighed og lige-
 ledes for de fleste af de Personer, som jeg er
 kommen i Bekjendtskab med, men jeg tror des-
 uagtet at burde tilføie, at det ligesaa vel hos
 Theologerne som hos Menighedsmedlemmerne
 kan knibe noget med at holde det religiøse
 Liv i dets Sandhed og Renhed virkelig fast,
 og at det nu og da vil kunne hænde sig, at
 Mænd bestilles til Præsteskald, der optræde
 som religiøse Skuespillere, idet de ikke rigtig
 tro paa den Være, de forkynde, og at den
 Maade, som de optræde paa, i det Hele er
 noget affekteret, noget kunstlet, for at de derved
 kunne udfylde den Plads, som de nu engang
 ere satte til at udfylde, saa godt de kunne.
 Hvad disse angaar, vil jeg ikke have udtalt
 nogen videre skarp Dom, jeg har det Haab,
 at ogsaa en saadan Mand kan blive en meget
 dygtig og nidfær Præst. Derimod er der en anden
 Klasse, som jeg nærmest vil betegne med
 Navnet Materialister, de, hos hvem den ma-
 terielle Retning er den absolut overveiende,
 den absolut fremherskende. Det vil heller ikke

kunne undgaas efter den hele nuværende Ud-
 dannelsesmaade med Hensyn til theologiske
 Kandidater, og de Fremtidsudsigter eller Ret-
 tigheder, denne Uddannelse giver, at der vil
 indsnige sig en Del af den Art Mænd, og
 hvad dem angaar, har jeg mindre godt Haab.
 Hvis det saaledes hist og her skulde træffe sig,
 at der blev ansat en Mand, som bedre egnede
 sig til at sættes til at være f. Ex. Kvægghandler
 end til at være Præst, saa tænker jeg mig,
 at Menigheden vilde være meget vel tjent
 med at have en saadan Bestemmelse at kunne
 gaa til som den, der her er opført, og at
 Præsten i dette Tilfælde selv vilde være meget
 vel tjent dermed, idet han da blev bragt ud
 af en for ham unaturlig Stilling og bragt
 over paa en anden Plads i Samsundet, hvor
 han bedre hørte hjemme og tilmed fik Pension.
 Rigtigheden af den her omhandlede Tanke
 staar saa fast i min Betragtning, at jeg
 tvivler om, at jeg vil kunne stemme for nogen
 Lov om Valg af Præster, naar det ikke sam-
 tidig dermed bliver bestemt, hvorledes en Me-
 nighed kan blive af med en Mand, som den
 nu engang har faaet, og som ikke egner sig
 for sin Stilling. Der er en Ting ved dette
 Forhold, der gjør mig ikke godt, det er, at
 denne Lov jo ellers helt igjennem søges om-
 dannet til at blive en Frihedslov; den Ret-
 ning, som betegnes ved dette Ændringsforslag,
 forekommer mig at føre som et nødvendigt Led
 ind paa Frihedsbetragtningen, nemlig at, lige-
 saavel som Menigheden skal have Frihed til
 at faa en Mand til Præst, skal den ogsaa
 have Frihed til at blive af med en Mand,
 naar Forholdene ellers tale derfor, eller maaste
 rettere religiøst betragtet opfordre dertil. Det
 har til en vis Grad bedrøvet mig, at den
 Retning i vort Samsund, som ellers fortrinnsvis
 repræsenterer Frihedsideerne, jeg mener den
 grundtvigianste, ikke her har sluttet sig sammen
 om den Tanke, som er opstillet i Ændrings-
 forslaget under Nr. 17, men derimod overladt
 Udførelsen af samme til tre Mænd, hvis Ud-
 komst til at henregnes til den betegnede Ret-
 ning kan anses for noget tvivlsom. Naar
 det erede Medlem for Veile Amts 3die
 Valgkreds (H. Nielsen) yttrede med Hensyn
 til den Paragraph, der er foreslået om, at